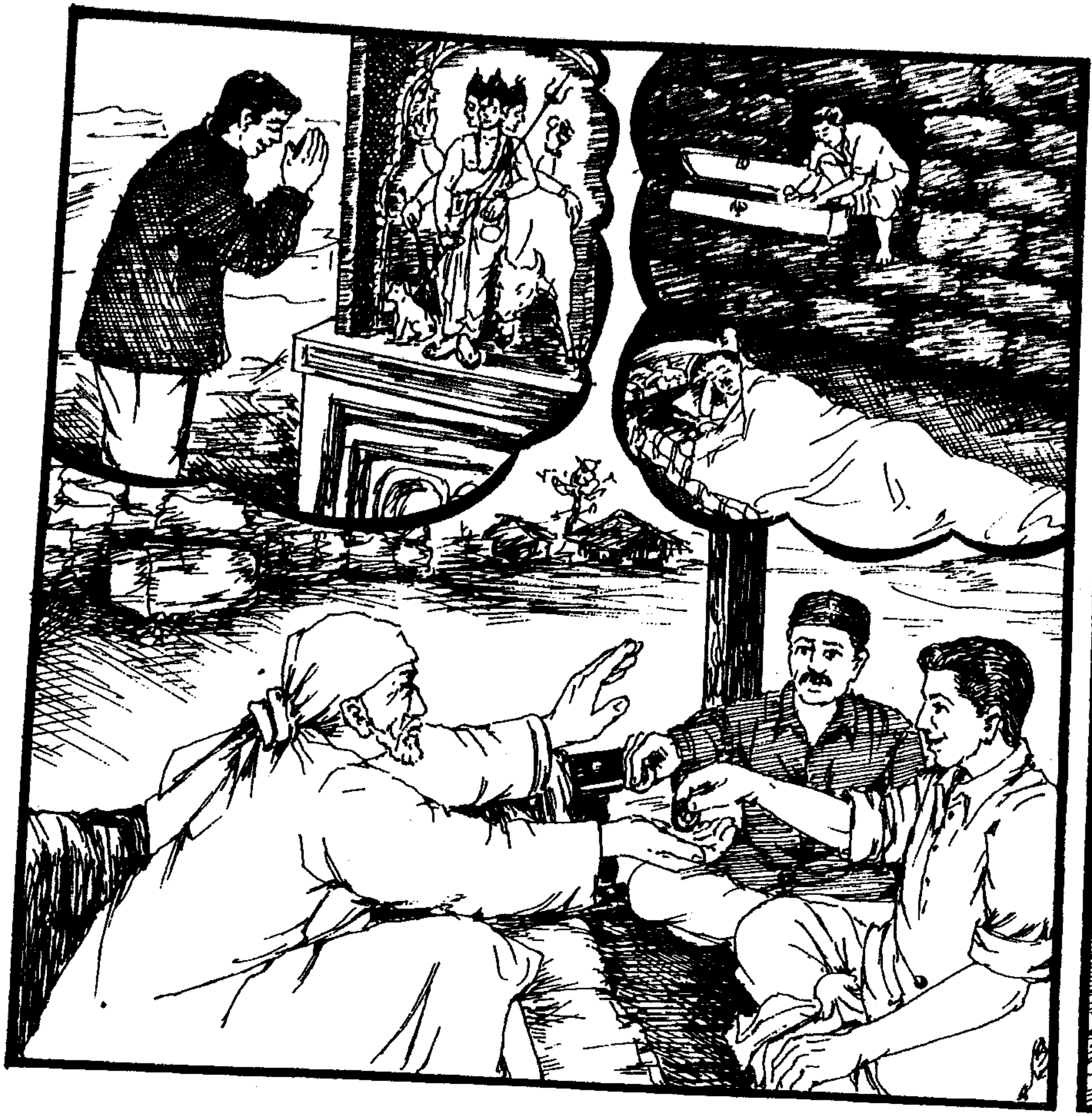

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಮುವತ್ತಾರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯ್ಯೆ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಇನ್ನು ಗತಾಧ್ಯಾಯಾನು ಸಂಧಾನ । ರಮ್ಯ ಚಾರಿರ್ಯಕಥಾ ನಿರೂಪಣ ।
ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು ಆಶ್ವಾಸನ । ದತ್ತಾವಧಾನರಾಗಿನ್ನು ॥ 1

ಕಥೆಯಲ್ಲವಿದು ಸ್ವಾನಂದ ಜೀವನ । ಕುಡಿದಂತೆ ಬೆಳೆಯುವದು ತೃಷ್ಣೆದಾರುಣ ।
ಅದರದ್ದೂ ಆಗಲು ಶಮನ । ಕಥಾಂತರ ಕಥನವಾಗುವದು ॥ 2

ಅದು ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸುಖವೀಯುವದು । ಹೀಗೆ ಈ ಕಥೆ ಮಧುರವಿರುವದು ।
ಸಂಸಾರಶ್ರಾಂತ ವ್ಯಥೆಯ ನಿವಾರಿಸುವದು । ಸುಖಾವಸ್ಥೆಗೊಯ್ಯುವದು ॥ 3

ನಿಜಹಿತವ ಸಾಧಿಸುವ ಬಯಕೆ । ಇದ್ದರೆ ಸಭಾಗ್ಯರ ಮನಕೆ ।
ಅವರು ಸಾಯಿ ಕಥಾ ಶ್ರವಣಕೆ । ಸಾದರರಾಗಿ ಇರಬೇಕು ॥ 4

ಸಂತರ ಮಹಿಮೆ ಅಪಾರವಾಗಿರುವದು । ಅದನಾರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಾಗುವದು ।
ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವೆಷ್ಟು ನನ್ನದು । ಅದರ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ ॥ 5

ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯುವದು ವಕ್ತಾರನ 'ನಾ' ತನ । ಸಾಯಿಯೇ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ತನ್ನ ।
ಯಾರ ಕಡೆಯಿಂದಾದರೂ ನಿಜಗುಣಕಥನ । ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸುವ ॥ 6

ಅಂಥ ಈ ಪರಾತ್ಪರ ಸರೋವರ ಹಂಸ । ಹಂಸಃ ಸೋಹಂ ವೃತ್ತಿ ಉದಾಸ ।
ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಕ್ತ ಸೇವನೋಲ್ಲಾಸ । ಅಸಮಸಾಹಸ ಯಾವನಿಗೆ ॥ 7

ಯಾವನಿಗೆ ಊರು ಹೆಸರುಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲದೇ । ಅಪರಂಪಾರ ವೈಭವ ಮೈಯಲ್ಲಿದೆ ।
ಬಡವನ ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿಸುವ ಕ್ಷಣದೇ । ದೃಷ್ಟಿ ಲಾಘವ ಮಾತ್ರದಿಂದ ॥ 8

ಅವನಿರುವ ತತ್ವಜ್ಞಾನಾವತಾರ । ತೋರುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ।
ತಾನುಳಿದುಕೊಂಡು ದೂರ । ನಾನಾವಿಧ ಆಟಗಳನಾಡಿಸುವ ॥ 9

ಅವನಾರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವ । ಅವಗೆ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳ ತೋರುವ ।
ಲೆಕ್ಕಮೀರಿ ಅಘಟಿತ ಘಟನೆಗಳ ಮಾಡುವ । ಅವನ ಹಿರಿಮೆಯನು ಕೇಳಿರಿ ॥ 10

ಅವನನ್ನು ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕಾಣುವರು । ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವನ ಭಜನೆ ಹಾಡುವರು ।
ಅವರಿಗೊಂದೂ ಕೊರತೆಯಾಗಗೊಡರು । ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ರಕ್ಷಿಸುವ ॥ 11

ತನ್ನ ಕಥೆಯವಗೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ । ಅದಕೇ ನೆನಪು ಕೊಡುವ ಅನವರತ ।
ಶ್ರೋತೃವಕ್ತಾರರ ಮಾಡಿ ನಿಮಿತ್ತ । ಭಕ್ತರ ಮನೋರಥವ ಪೂರೈಸುವ ॥ 12

ಪರಮಾರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು । ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ।
ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು । ಅನಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನುದ್ಧರಿಸಿದ ॥ 13

ಭಜಿಸುವರು ಅವನನ್ನು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲಿದ್ದು । ಅವನ ಭಕ್ತಿ ಧ್ವಜವೆಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಾರಾಡುವದು ।
ದೀನ ದರಿದ್ರರನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು । ಎಲ್ಲರ ಇಷ್ಟಗಳ ಪೂರೈಸುವ ॥ 14

ಇರಲಿನ್ನು ಈ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ । ಆಲಿಸಿರಿನ್ನು ಈ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ ।
ಕೇಳುವ ಹೇಳುವವರ ಶ್ರೋತೃ-ವಕ್ತೃ । ಪಾವನವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಲಿ ॥ 15

ಗೋಮಾಂತಕದಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಗೃಹಸ್ಥರು । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದರು ।
ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಯಿ ಚರಣದಲುಳಿದರು । ದರ್ಶನದಿಂದಾನಂದವಾಗಿ ॥ 16

ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಯೇ ಬರುತಿದ್ದರೂ । ದಕ್ಷಿಣೆಯೊಬ್ಬನಿಗೇ ಮಾತ್ರ ಬೇಡುವರು ।
ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು ನನಗೆ ಎನ್ನುವರು । ಬಳಿಕವ ಆನಂದದಿಂದ ಕೊಡುತಿದ್ದ ॥ 17

ಇನ್ನೊಬ್ಬನನು ಏನೂ ಕೇಳದಿದ್ದಾಗ । ತಾನಾಗಿಯೇ ಆತ ಮೂವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತಾಗ ।
ಕೂಡಲೇ ಸಾಯಿ ಅದ ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ । ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅವನಿಗೆ ॥ 18

ಇಂಥ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ । ಮಾಧವರಾಯರೂ ಇದ್ದರಲ್ಲಿ ।
ಆ ವಿಷಮತೆಯ ನೋಡುತಲಿ । ಸಾಯಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿದರು ॥ 19

ಬಾಬಾ ಮಾಡುವಿರಿ ಏಕೆ ಹೀಗೆ । ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದಿರುವರು ಜೊತೆಗೆ ।
ಬೇಡಿ ಪಡೆಯುವಿರಿ ಒಬ್ಬನ ಬಳಿಗೆ । ನೀವೇ ತಿರುಗಿಕೊಡುವಿರಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ॥ 20

ಸಂತರಿಗೇಕೆ ಈ ಬೇಧವಿರುವದು । ಒಬ್ಬರ ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೇಳುವದು ।
ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವದು । ಅವನ ಮನ ನೋಯುವದಿಲ್ಲವೇ ॥ 21

ಅಲ್ಪವಿತ್ತದಲಿಡುವಿರಿ ಪ್ರೀತಿ । ಹೆಚ್ಚಿಗಿತ್ತಾಗ ನಿರ್ಲೋಭ ವೃತ್ತಿ ।
ಮಾಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಈ ರೀತಿ । ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುತಿದ್ದರೆ ॥ 22

ಶಾಮ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ । ನಾನು ಯಾರದೂ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ।
ಮಶೀದಿ ಮಾಯಿಯದಿತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ । ಕೊಟ್ಟು ಋಣ ಮುಕ್ತನಾಗುವದಾತ ॥ 23

ಇರುವದೇನು ಮನೆ ನನಗೆ । ಅಥವಾ ಸಂಸಾರವಿದೆಯೇ ನನಗೆ ।
ಅದರಿಂದ ಧನಬೇಕಾಗುವದು ನನಗೆ । ನಾನೆಲ್ಲ ರೀತಿಯಲೂ ನಿಶ್ಚಿಂತನಿರುವೆ ॥ 24

ಆದರೂ ಋಣ, ವೈರ ಮತ್ತು ಹತ್ಯೆ ಇವು । ಕಲ್ಪಾಂತದಲೂ ಕರ್ತನ ಬೆನ್ನು ಬಿಡವು ।
ದೇವರ ಹರಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಷ್ಟೇ ಇರುವವು । ಉದ್ಧಾರಕ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಾಸದಿಂದ ನೆನವರು ॥25

ನಿಮಗೇನಿರುವದು ಅದರ ಚಿಂತೆ । ಚರಣಕ್ಕೆ ಬರುವಿರಿ ಸಮಯ ಬಂದಾಗಷ್ಟೇ ।
ಋಣ ಮಾಡದ ಭಕ್ತನಿಗಷ್ಟೇ । ರಾಜಿಯಾಗಿರುವೆ ನಾನು ॥ 26

ಮೊದಲಿನವ ಅಂಚನನಿದ್ದ । ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ।
ಮೊದಲ ಸಂಬಳ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದ । ಮುಂದೆ ಮರೆತು ಹೋಯಿತದು ॥ 27

ಹದಿನೈದಿದ್ದದ್ದು ಆಯಿತು ಮೂವತ್ತು । ಮೂವತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಅವರವತ್ತು, ನಂತರ ನೂರಾಯಿತು ।
ಇಮ್ಮಡಿ ನಾಲ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಯಿತು । ಸಂಬಳ, ಜೊತೆಗೆ ಮರೆವೂ ಬಲವತ್ತರವಾಯಿತು ॥ 28

ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಸಂಬಳ ಆಯಿತು ಏಳು ನೂರು । ಈಗ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ।
ದಕ್ಷಿಣೆಯ ರೂಪದಲಿ ನಾ ಬೇಡಿದ್ದರೂ । ನನ್ನ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳ’ ॥ 29

ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು । ಒಮ್ಮೆ ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲು ।
ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಂಗಲೆ ಕಾಣಲು । ಅದರ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ ॥ 30

ಬಂಗಲೆಯ ಒಡೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಬಹಳ ಧನಿಕ ಮತ್ತು ಕುಲೀನ ।
ಅವನು ಆದರದಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನೆನ್ನ । ಯಥೇಷ್ಟ ಅನ್ನೋದಕಗಳನಿತ್ತ ॥ 31

ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಿಡಕಿಯ ಹತ್ತಿರ । ಸ್ಥಳವಿತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛ ಸುಂದರ ।
ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಲಗಲು ಕೊಟ್ಟರು । ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತು ॥ 32

ನೋಡಿ ನನಗೆ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದ್ದು । ಗೋಡೆಯೊಡೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದು ।
ತೆಗೆದುಕೊಂಡನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದದ್ದು । ನನ್ನ ಜೋಬನು ಕತ್ತರಿಸಿ ॥ 33

ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ನನಗಿದು ತಿಳಿಯಿತು । ಒಮ್ಮೆಲೇ ನನಗೆ ಅಳು ಬಂತು ।
ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತ । ಕಳಕೊಂಡು ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು ॥34

ಅವೆಲ್ಲ ಇದ್ದವು ನೋಟು । ಅವಚಿತ ಹಾನಿಯಾಯಿತು ಇಷ್ಟು ।
ನನ್ನ ಎದೆಯೇ ಒಡೆಯಿತು । ತಿರುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ರಮಿಸಿತೊಡಗಿದ ॥ 35

ಅನ್ನ ನೀರು ಸವಿ ಹತ್ತದು । ಹೀಗೆ ನಾನು ದೀನನಾಗಿದ್ದು ।
ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲಿ ದಿನ ಹದಿನೈದು । ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಳೆದೆ ॥ 36

ಹದಿನೈದು ದಿನ ಮುಗಿದಾಗ್ಯೆ । ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವತ್ತ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯ ಮೇಗೆ ।
ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ । ನಾನಳುವುದನು ಕಂಡನು ॥ 37

ದುಃಖದ ಕಾರಣವ ಕೇಳಿದನವನು । ನಾನೂ ಎಲ್ಲವನೂ ಹೇಳಿದೆನು ।
ಅವನೆಂದ ಆಗುವದಿದರ ನಿವಾರಣ । ನಾ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀ ನಡೆದರೆ ॥ 38

ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಇರುವ ನಾ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ । ಅವನ ವಿಳಾಸ ಮತ್ತವನಿರುವ ಬಗೆ ।
ಶರಣು ಹೋದರೆ ನೀ ಅವನಿಗೆ । ಅವ ನಿನ್ನ ಧನವ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವನು ॥ 39

ಆದರೆ ನಾನೊಂದು ಹೇಳುವೆ ವ್ರತ । ಆಚರಿಸಬೇಕದನು ಇಚ್ಛಿತಾರ್ಥ ।
ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪದಾರ್ಥ । ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದು ॥ 40

ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಫಕೀರನ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು । ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು ।
ಆಗ ನಾನಾ ಕಟ್ಟಡವ ಬಿಟ್ಟು । ಸಮುದ್ರ ದಡಗುಂಟ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟೆ ॥ 41

ಹೀಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು ಡೋಣಿಯೊಂದು । ಆದರದರಲಿ ಹೋಗಲು ಬಾರದು ।
ಆಗೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿಪಾಯಿ ಬಂದು । ನನಗದರಲಿ ಸ್ಥಳವ ಕೊಡಿಸಿದ ॥ 42

ಸುದೈವದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು । ಡೋಣಿ ಆಚೆ ದಡ ಸೇರಿತು ।
ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಗಾಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತು । ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು ಈ ಮಶೀದಿ ಮಾಯಿ" ॥ 43

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಬಾರ ಕಥೆ ಮುಗಿದು । ಶಾಮಾನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು ।
"ಈ ಅತಿಥಿಗಳನು ಕರೆದುಕೊಂಡು । ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಸು" ॥ 44

ಊಟಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಬಡಿಸಲಾಯಿತು । ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿತ್ತು ।
ಕೇಳಿದನಾತ ಅತಿಥಿಗಳ ಕುರಿತು । ಆ ಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತೇ ॥ 45

ನೋಡ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾದದ್ದು । ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೇ ಇದ್ದು ।
ಇಲ್ಲ ಸಮುದ್ರ ದೋಣಿ ಅಂಬಿಗ ಎಂಬುದು । ಅವರಿಗಿದು ಗೊತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ॥46

ಎಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಲ್ಲಿಯ ಮನೆ । ಈ ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕಳೆದರು ಜನ್ಮವನೇ ।
ಇಷ್ಟೊಂದು ಧನವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ತಾನೇ । ಬಳಿಕ ಕಳ್ಳ ಕದ್ದನದನು ॥ 47

ಹೀಗೆ ಅವರು ಕಥೆ ಹೇಳಿದರು । ಅದನು ನೀವು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು ।
ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಅವರು । ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಯ ನೆನಪಿಸಿರಬಹುದು ॥ 48

ಆಗ ಅತಿಥಿಗಳು ಸದ್ಗದಿತರಾದರು । ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವರಿರುವರು ।
ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಅವತಾರಿಗಳವರು । ಅದ್ವೈತ ಅಭೇದ ವ್ಯಾಪಕರು ॥ 49

ಅವರು ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದು । ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರವೂ ಸತ್ಯವಿದ್ದು ।
ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ನಿಮಗದು । ಈ ಸವಿ ಊಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ॥ 50

ಬಾಬಾ ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ । ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಅದೆಲ್ಲ ।
ಗುರುತಿರದಿದ್ದರೂ ತಿಳಿದಿದೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ । ಅದಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅಘಟಿತವೆನುವದು ॥ 51

ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಭೋಜನ । ಮಾಧವರಾಯರ ಸಹ ವರ್ತಮಾನ ।
ನಡೆದಾಗ ತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣ । ಕಥಾ ನಿರೂಪಣೆಗಾರಂಭವಾಯಿತು ॥ 52

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನೆಂದುದು । ಘಟ್ಟವೇ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ವಾಸಸ್ಥಾನವಿರುವದು ।
ಆದರೆ ಆ ಸಮುದ್ರದಂಡೆಯದು । ಅನ್ನ ನೀರಿನ ಋಣಾನುಬಂಧವಿತ್ತು ॥ 53

ಅದಕ್ಕೇ ಗೋಮಾಂತಕಕ್ಕೆ ಹೋದೆ । ಅಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ ।
ಅದಕಾಗಿ ದತ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ । ಆದರದಿ ಹರಕೆಯನೂ ಹೊತ್ತೆ ॥ 54

ದೇವಾ ಕುಟುಂಬ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು । ನೌಕರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು ।
ಕೃಪಾವಂತನಾಗಿ ನೀ ಅದ ಕೊಡಿಸುವದು । ಎಂದು ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿಯುವೆ ॥ 55

ಇಂದಿನಿಂದ ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲಿ । ನೀ ನಿನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಯನುಳಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ।
ಬಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಮೊದಲ ತಿಂಗಳಲಿ । ಸಮಗ್ರ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನದನು ॥ 56

ಸುದೈವದಿಂದ ದತ್ತ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ । ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲೇ ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ನೀಡಿದ ।
ಆರಂಭದಲಿ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ । ನೌಕರಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ॥ 57

ಮುಂದೆ ಬಾಬಾ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು । ದಿನದಿನಕೆ ಬಡತಿ ಸಿಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು ।
ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಮರೆತೇ ಹೋಯಿತು । ಅದರ ನೆನಪನೀರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ॥58

ಎನಿಸುವದವರು ಕೇಳಿದರು ದಕ್ಷಿಣೆ । ಋಣವನ್ನೇ ತೀರಿಸಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಅದು ದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆನಗದರ ಸ್ಮರಣೆ । ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಹರಕೆಯದು ॥ 59

ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾಯಿ ಧನ ಯಾಚಿಸುತಿರಲಿಲ್ಲ । ಭಕ್ತರಿಗೂ ಯಾಚಿಸಗೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ।
ಆದರ ಮೋಹದಲಿ ಭಕ್ತರ ಬೀಳಗೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ । ಅರ್ಥವು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆಂದು ॥ 60

ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಯಂಥ ಭಕ್ತ । ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಅನುರಕ್ತ ।
ಅಂಥವನು ಕಷ್ಟದಲಿ ನಡೆಸುತಿದ್ದ ಚರಿತಾರ್ಥ । ಅವನಿಗೊಂದಿಷ್ಟೂ ಅರ್ಥಜೋಡಿಸಗೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 61

ಸಾಯಿ ತಾವೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ಜನರಿಗೆ । ಬಂದ ಹಣದ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ರೂಪದೊಳಗೆ ।
ಹಂಚುತಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದುಡ್ಡನೂ ಎಂದಿಗೆ । ಆಪದ್‌ಗ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 62

ಅವನಾದರೂ ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಸ್ಥ । ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಉದಾರಿಗಳೆನುತ ।
ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೆದುರು ಕೈಚಾಚುತ । ಯಾಚನಾ ತತ್ಪರನಾಗಿ ॥ 63

ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಕೃಷ್ಟ । ಆದರೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಅತಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ।
ಸಹಿಸುವರು ಬಡತನದ ಕಷ್ಟ । ಅಲ್ಪ ಸಂತುಷ್ಟನವ ಯಾವಾಗಲೂ ॥ 64

'ಹಂಸರಾಜ'ನೆಂಬ ಹೆಸರಿನವರು । ದಯಾಳುವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿದ್ದರು ।
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಗೆ ಏನಾದರು ।ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸಾಯಿತು ॥ 65

ನೋಡಿ ಬಡತನ ಸಂಸಾರ । ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಉಪಕಾರ ।
ಹಚ್ಚಬೇಕಿಷ್ಟು ಕೈಭಾರ । ಎಂಬ ಸಹಜ ಸುವಿಚಾರ ಮೂಡಿತು ॥ 66

ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದೂ । ಬೇರೆಯಾರಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಅದೂ ಸಾಯಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು । ದ್ರವ್ಯದ ಮೋಹದಿಂದ ದೂರಿರಲೆಂದು ॥ 67

ಭಕ್ತನಿಗಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಮರುಗಿದ । ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆಗ ಏನು ಮಾಡಿದ ।
ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿರಿಸಿದ । ಇಬ್ಬರೂ ಎದುರಿಗಿದ್ದಾಗಲೇ ॥ 68

ಅತೀ ವಿನೀತನಾಗಿ । ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ ಕೊಟ್ಟನದ ತಿರುಗಿ ।
ಎಂದ ಸಾಯಿಯದಿಲ್ಲದೆ ಪರವಾನಿಗಿ । ನಾನದನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೆ ॥ 69

ಈ ಭಕ್ತನಿರಲಿಲ್ಲ ದುಡ್ಡಿನವ । ಕೇವಲ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿದವ ।
ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಚರಣಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವ । ಪ್ರೇಮಮಯ ಅಂತಃಕರಣದ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ॥ 70

ಸಾಯಿ ಒಂದು ಕವಡಿಯನೂ ಮುಟ್ಟಗೊಡಲಿಲ್ಲ । ಎಂದರು ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ದ್ರವ್ಯಲೋಭಿಗಳಲ್ಲ ।
ವಿತ್ತದ ವೈಭವಕೆ ಮರುಳಾಗುವವರಲ್ಲ । ಹಂಸರಾಜ ಅವರ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ॥71

ಬಳಿಕ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು । ನನಗೂ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತೆಂದನು ।
ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೂ । ಕೇಳಲು ಸಂತೋಷವಾದೀತು ॥ 72

ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಕೆಲಸವಂತ ಮತ್ತು ನಂಬಿಗಸ್ಥ ಪೂರ್ಣ ।
ದುರ್ದೈವದಿಂದಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶ ಅವನ । ನನ್ನ ಸೊತ್ತನು ಅಪಹರಿಸಿದ ॥ 73

ನನ್ನ ಮನೆಯಗೋಡೆಯೊಳಗೆ ಫಡತಾಳ (ಕಪಾಟ) ಕೂಡ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ ಒಳಗೆ ।
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲನು ಸರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ । ಅಲ್ಲೊಂದು ತೂತು ಕೊರೆದನು ॥ 74

ಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಫಡತಾಳ ಎಂದಿದ್ದು । ಅದಕ್ಕೇ ಆತ ಛಿದ್ರ ಕೊರೆದದ್ದು ।
ಅದರಿಂದ ಗೋಡೆಯ ಕಲ್ಲು ತೆಗೆದು । ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದುದ ಕಂಡು ॥ 75

ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದು । ನನ್ನ ಹಣವ ಕದ್ದನೆಂದು ।
ಅದಾದರೂ ನಿಜವಾಗೇ ಇರುವದು । ನೋಟಿನ ಕಟ್ಟನ್ನೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದನು ॥ 76

ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರದ ಮೊತ್ತದು । ತಿಳಿಯದು ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ಅರಿತರೆಂದು ।
ಧನವದು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ್ದು । ಕಳೆದಾಗ ಹಗಲಿರುಳು ಅಳುತ್ತ ಕುಳಿತು ॥ 77

ಶೋಧಿಸುವಾಗ ಮತಿ ಕುಂಠಿತವಾಯಿತು । ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು ।
ಹದಿನೈದು ದಿನ ಚಿಂತೆಯಲೇ ಕಳಿಯಿತು । ಯಾವ ಗತಿಯೂ ಹೊಳೆಯದು ॥ 78

ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆನೊಂದು ದಿನ । ಅತಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಮನ ।
ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ । ದಾರಿಯಲಿ ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಹೊರಟಿದ್ದ ॥ 79

ನನ್ನ ಖಿನ್ನವದನವ ಕಂಡು । ಫಕೀರ ಕೇಳಿದ ದುಃಖದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ।
ನನ್ನಿಂದ ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು । ಅದರ ನಿವಾರಣೆಯ ಹೇಳಿದನೆನಗೆ ॥ 80

ಶಿರಡಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವದು । ಕೋಪರಗಾವ ತಹಸೀಲಿನಲ್ಲಿರುವದು ।
ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಿ ಎಂಬ ಫಕೀರನಿದ್ದು । ನೀನವನಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರು ॥ 81

'ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಿದ್ದದ್ದು । ಅದರ ಸೇವನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ।
ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗುವವರೆಗಿದು । ವರ್ಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿಕೋ ಅವಗೆ' ॥ 82

ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಫಕೀರ ಹೇಳಿದ್ದೇ । ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ನವ ವರ್ಜಿಸಿದೆ ।
ಬಾಬಾ, ಕಳವು ಸಿಕ್ಕು ದರ್ಶನವಾದಂದೇ । ಮತ್ತೆ ಇದ ಸೇವಿಸುವೆ ಎಂದೆ ॥ 83

ಮುಂದೆ ಹದಿನೈದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ । ಏನು ಬಂದಿತೋ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದನಲ್ಲಿ । ನನ್ನ ಹಣವನು ನನಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟ ॥ 84

ಎಂದ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು । ಅದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವಾಯಿತು ।
ಎಂದ ಕಾಲಮೇಳ ತಲೆ ಇಟ್ಟು । 'ನಾಕ್ಷಮಿಸಿದ' ಎನ್ನಿರಿ ಎಂದು ॥ 85

ಇರಲಿ ಮುಂದೆಲ್ಲ ಸವಿಯಾಯಿತು । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಮನ ಹಾತೊರೆಯಿತು ।
ಆ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಂದು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು । ಧನ್ಯವೀ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನದು ॥ 86

ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ದುಃಖ ಸಂಕಟವ । ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಾ ಕುಳಿತವ ।
ನನ್ನ ಸಾಂತ್ವನಕೆಂದೇ ಬಂದನವ । ಮತ್ತವನ ನಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ॥ 87

ಯಾರಿಗೆ ಬಂದು ಕಳಕಳಿ । ಸಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿ ।
ಅವನೇ ಶಿರಡಿಯ ತೋರಿದ ಬೆರಳಿನಲಿ । ಮತ್ತವನ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ॥ 88

ಸಹಜದಲೆ ಅವನೆನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು । ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ।
ಕೊನೆಗೆ ಹರಕೆಯ ಹೊರಲು ಹೇಳಿ ಹೋದದ್ದು । ಮತ್ತವನ ಭೆಟ್ಟಿ ನನಗಿಲ್ಲ ॥ 89

ಆ ಫಕೀರನೇ ನಿಜದಲಿ ಎನಿಸುವದು । ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಾಯಿಯೇ ಆ ಫಕೀರನೆಂದು ।
ತನ್ನ ದರ್ಶನ ಲಾಭವೀಯಲೆಂದು । ತಾನೇ ಬಂದು ಕರೆಸಿದ ॥ 90

ಯಾರು ಏನು ಕೊಡುವೆನೆಂದರೂ । ನನಗಿಚ್ಛೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಈ ದರ್ಶನದ್ದು ।
ಆದರಾ ಫಕೀರ ಮನವ ಮರುಳು ಮಾಡಿದ್ದು । ವಿತ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ॥ 91

ಆ ವಿತ್ತವೂ ಯಾರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು । ಅಪ್ರಯಾಸವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು ।
ಅಂಥವನು ನನ್ನ ಮೂವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತು । ಆಶೆ ಪಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ॥ 92

ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಅಜ್ಞಾನಿ ನರ । ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡಲು ಪರಮಾರ್ಥ ಪರ ।
ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನೇ ಚಿಂತಿಸುವರು ನಿರಂತರ । ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಮಾರ್ಗಕೆ ಕರೆತರುವರು ॥ 93

ಈ ಅವತಾರವೂ ಇದಕಾಗೇ । ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮಂಥ ಪಾಮರರಿಗೆ ।
ಈ ಭವದಾಟುವದು ಹೇಗೆ । ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ ॥ 94

ಇರಲಿ ಕಳುವಾದದ್ದು ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲೆ । ನನಗಾಯಿತು ಹರ್ಷ ಬಹಳೇ ।
ಹರಕೆಯ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ ಅದರಿಂದಲೇ । ವಿತ್ತದ ಮೋಹ ಬಲು ಕೆಟ್ಟದು ॥ 95

ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿವಸ ಕಳೆದಾಗ್ಯೆ । ಇದ್ದೆ ನಾನು ಕುಲಾಬಾದ ಕಡೆಗೆ ।
ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಸಾಯಿಯ ನೋಡಿದೆ ಹಾಗೇ । ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟೆ ಶಿರಡಿಗೆ ॥ 96

ಸಮರ್ಥರು ಹೇಳಿದರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದಲಿ । ಹತ್ತಗೊಡವಲ್ಲರು ದೋಣಿಯಲಿ ।
ಆಗೊಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲಿ । ಆ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿದ್ದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ॥ 97

ಇವೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಬಂದ ಅಡ್ಡಿಗಳು । ಹೋದಾಗ ನಾನು ದೋಣಿ ಹತ್ತಲು ।
ಯಾವನೋ ಸಿಪಾಯಿ ನಿಜದಲೂ । ನನಗಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳುತಿದ್ದ ॥ 98

ಆ ದೋಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೊದಲು । ಬಿಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ದೋಣಿ ಹತ್ತಲು ।
ಈಗ ಸ್ಥಳಕೊಟ್ಟು ದೋಣಿಯೊಳು । ನನಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ॥ 99

ಶಿಪಾಯಿಯದಿರಲಿಲ್ಲ ಗುರುತ ಎಷ್ಟೂ । ಆದರವ ಹೇಳಿದ ನನಗಿವ ಗೊತ್ತು ।
ಅದರಿಂದಲೇ ಯಾರೂ ತಡೆಯದೇ ಕುಳಿತು । ದೋಣಿಯಲಿ ನಾ ಹೊರಟೆ ॥ 100

ಆ ದೋಣಿಯ ಕಥೆ ಹಾಗೆ । ಆ ಶಿಪಾಯಿಯ ಕಥೆ ಹೀಗೆ ।
ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಅದು ನಮಗೇ । ಆದರೆ ಸಾಯಿ ಅದನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ॥ 101

ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ಸ್ಥಿತಿಯನು ಕಂಡು । ನನ್ನ ಮತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವದು ।
ಸಾಯಿಯೇ ತುಂಬಿರುವರೆಂದೆನಿಸುವದು । ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಗದಲಿ ॥ 102

ಇಲ್ಲ ಅಣುಕೀಣುವಿನಷ್ಟೂ । ಸ್ಥಳ ಬರಿದು ಇವರ ಹೊರತು ।
ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಚೀತಿಯಾಯಿತು । ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡುವರು ॥ 103

ನಾವು ಯಾರು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು । ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ।
ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಜಗ್ಗಿ ತಂದು । ಈ ದಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದರು ॥ 104

ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇನು । ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಳುವಾದುದೇನು ।
ಹರಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ರೀತಿಯೇನು । ಕಳೆದ ವಿತ್ತವೂ ದೊರಕಿತು ॥ 105

ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು । ಹಿಂದೆಂದೂ ದರ್ಶನವಾಗದಿದ್ದು ।
ನೆನೆಯದಿದ್ದುದು ಕೇಳದಿದ್ದುದು । ಅಂಥವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ ಇರುವದು ॥ 106

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ । ವರ್ಷಾನುವರ್ಷಗಳು ಇರುವವರಿಗೆ ।
ಹಗಲಿರುಳು ತತ್ಪದದಿ ರಮಿಸಿದವರಿಗೆ । ಆ ಭಕ್ತರೇ ಧನ್ಯರೆನಬೇಕು ॥ 107

ಯಾರೊಡನೆ ಸಾಯಿ ಆಡಿದರು । ನಕ್ಕರು ನಲಿದರು ನುಡಿದರು ನಡೆದರು ।
ಉಂಡರು ಮಲಗಿದರು ಮುನಿದರು । ಅವರ ಭಾಗ್ಯವೇ ಬಲು ಶ್ರೇಷ್ಠ ॥ 108

ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಏನೂ ಆಗದಿದ್ದರೂ । ನಮಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕಳಕಳಿ ಪಡುವರು ।
ನೀವು ನಿತ್ಯವೂ ಅವರ ಜೊತೆಯಲಿರುವವರು । ಧನ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವಿದು ॥ 109

ಎನಿಸುವದು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂದ । ಬಂದನೀತ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ।
ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯದ ಬಲದಿಂದ । ಶಿರಡಿಗಿವರನು ಕರೆಸಿದಿರಿ ॥ 110

ಅನಂತ ಪುಣ್ಯದ ಬಲದಿಂದ । ನಮಗೆ ಶಿರಡಿ ಕಾಣಿಸಿತು ಅದರಿಂದ ।
ಎನಿಸುವದು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ ಸುಖದಿಂದ । ಸರ್ವಸ್ವವನವರ ಮೇಲೆ ನಿವಾಳಿಸಬೇಕು ॥ 111

ಸಾಯಿ ಸ್ವತಃ ಅವತಾರಿಗಳಿರುವರು । ಮಹಾವೈಷ್ಣವರಂತೆ ಆಚರಿಸುವರು ।
ಜ್ಞಾನದ್ರುಮದ ಚಿಗುರಿನಂತಿರುವರು । ಈ ಭಾಸ್ಕರನು ಚಿದಂಬರದಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ॥ 112

ನಮ್ಮದೇ ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯವಿರುವದು । ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಶೀದಿ ಮಾಯಿಯ ಕಂಡದ್ದು ।
ನಮ್ಮ ಹರಕೆಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಕೂಡಲೇ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು ॥ 113

ಇವನೇ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದತ್ತ । ಇವನೇ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನೀ ವ್ರತ ।
ಇವನೇ ನಮ್ಮನು ದೋಣಿ ಹತ್ತಿಸುತ । ದರ್ಶನಕೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಕರೆತಂದ ॥ 114

ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವದ । ನಿಜಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವದ ।
ನಿಜದಲಿ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತುದ । ಸಾಕ್ಷಿತ್ವವೆಲ್ಲೆಡೆಗಿರುವದು ॥ 115

ನೋಡಿ ಸಸ್ಮಿತ ಮುಖ । ಮನಕಾಯಿತು ಪರಮ ಸುಖ ।
ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ಮರೆವರು ಪ್ರಪಂಚದುಃಖ । ಪರಮಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂತೋಷವಂತೂ ಹೇಳತೀರದು ॥116

ಆದದ್ದಾಗಲಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧದಲಿದ್ದಂತೆ । ಹೀಗಿರಬೇಕು ಮನದ ನಿಶ್ಚಯತೆ ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದ ಅಖಂಡ ಪ್ರೀತಿ । ನಿತ್ಯವೂ ನಯನದಲಿರಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿ ॥ 117

ಅಗಾಧ-ಅಗಮ್ಯ-ಸಾಯಿ ಲೀಲೆಗೆ। ಸೀಮೆ ಇಲ್ಲ ಆ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ ।
ನಿವಾಳಿಸಿ ಚೆಲಬೇಕೀ ದೇಹವ ನಿಮ್ಮ ಮೇಗೆ । ಎನಿಸುವದು ಹೀಗೆನಗೆ ದಯಾಳಾ ॥ 118

ಇರಲಿನ್ನು ಕೇಳಿರಿ ಕಥೆಯ ಮತ್ತೊಂದು । ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕ್ಷಣವೊಂದು ।
ಸಾಯಿ ಮುಖದಲಿ ಬಂದ ಅಕ್ಷರ ಒಂದೊಂದು । ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತವು ಎನಬೇಕು ॥ 119

ಸಖಾರಾಮ ಔರಂಗಾಬಾದಕರ ಎಂಬವ । ಸೋಲಾಪುರ ಪಟ್ಟಣದಲಿರುವವ ।
ಅವನ ಸತಿ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವ । ಪಡೆಯಲಾತುರಳಾಗಿ ಬಂದಳು ಶಿರಡಿಗೆ ॥ 120

ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಸಂತ ಪವಿತ್ರ । ಕೇಳಿ ಅವರ ಅಗಾಧ ಚರಿತ್ರ ।
ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಾಪತ್ನ ಪುತ್ರ । ಬಂದಳು ಸತ್ಪಾತ್ರರ ದರ್ಶನಕೆ ॥ 121

ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ ಕಳೆದವು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳು । ಆದರೂ ಸಂತಾನವಾಗದಿರಲು ।
ಅನೇಕ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು । ನಿರಾಶಳಾದಳೂ ಚಿತ್ತದಲಿ ॥ 122

ಇರಲು ಆ ಮುತ್ತೈದೆ ಹೀಗೆ । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನೇಚ್ಛೆ ಇಟ್ಟು ಮನದೊಳಗೆ ।
ಬಂದಳೀ ಪ್ರಕಾರ ಶಿರಡಿಗೆ । ವಿಚಾರವೊಂದು ಮನದಲಿ ಬಂತು ॥ 123

ಬಾಬಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವರು ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಗೆ । ನಿವಾಂತವಾಗಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವರು ಹೇಗೆ ।
ನನ್ನ ಹೃದ್ಗತವನು ಹೇಳುವದು ಹೇಗೆ । ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಳು ॥ 124

ಮಶೀದಿ ಅಂಗಳ ಎಲ್ಲ ಬಯಲು । ಬಾಬಾರ ಸುತ್ತ ಭಕ್ತರು ಯಾವಾಗಲೂ ।
ಮನದ ದುಃಖವ ಹೇಳಿಕೊಳಲು । ನಿವಾಂತಕಾಲ ಹೇಗೆ ದೊರಕೀತು ॥ 125

ಅವಳು ಮತ್ತು ಅವಳ ಸುತ । ಹೆಸರವನಿಗೆ ವಿಶ್ವನಾಥ ।
ನಿಂತರು ಸಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ । ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ॥ 126

ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು ಮಾಧವರಾಯರ । ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಾಗ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ।
ವಿಶ್ವನಾಥ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಇತರ । ಎಂಬುದನು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 127

ನೀವಾದರೂ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು । ಬಾಬಾ ಶಾಂತ ಸ್ಥಿರರಾಗಿದ್ದುದು ।
ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಮಾತೊಂದು । ಅವರ ಕಿವಿಯ ಮೇಲಿಡಿ ॥ 128

ಅದೂ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾಗ । ಭಕ್ತ ಪರಿವಾರವಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗ ।
ಹೇಳಬೇಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗ । ಬೇರಾರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ॥ 129

ಮಾಧವರಾಯರು ಉತ್ತರವಿತ್ತುದು । ಈ ಮಶೀದಿ ಎಂದೂ ಬರಿದಾಗಿರದು ।
ಯಾರ ಯಾರದೋ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳದು । ಆಗಮನವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುವದು ॥130

ಸಾಯಿಯ ಈ ದರಬಾರ ತೆರೆದದ್ದೇ ಇರುವದು । ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಇರದು ।
ಆದರೂ ನಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು । ಸದೈವ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರು ॥ 131

ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವದು । ಯಶಕೊಡುವದು ಮಂಗಲಧಾಮನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ।
ಕೊನೆಗವನಿಂದಲೇ ಸುಖ ಲಭಿಸುವದು । ಚಿಂತೆಯ ಉಪಶಮನವಾಗಿ ॥ 132

ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕುಳಿತುಕೋ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು । ಊದುಬತ್ತಿ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನೊಂದು।
ಬಾಬಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದು । ಸಭಾ ಮಂಟಪದ ಕಲ್ಲುಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ॥ 133

ಬಳಿಕ ನಾನವರ ಭೋಜನ ಮುಗಿದು । ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಆನಂದದಲಿರುವದು ।
ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವೆನು ನಿನ್ನನು ಕಂಡು । ಆಗ ನೀ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕು ॥ 134

ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ । ಪ್ರಾಪ್ತಗಳಿಗೆಯದು ಬಂತು ಯೋಗ ।
ಒಮ್ಮೆ ಸಾಯಿಯ ಊಟ ಮುಗಿದಾಗ । ಸಹಜದಲೇ ಆ ಸುಸಂಧಿ ಬಂತು ॥ 135

ಸಾಯಿ ತಮ್ಮ ಕೈ ತೊಳೆದು । ಮಾಧವರಾಯ ಅದನು ವರೆಸುತಿದ್ದು ।
ಅವರು ಆನಂದವೃತ್ತಿಯಲಿದ್ದುದ ಕಂಡು । ಅವರೇನು ಮಾಡಿದರು ನೋಡಿರಿ ॥ 136

ಪ್ರೇಮೋಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಮಾಧವರಾಯರದು । ಬಾಬಾ ಗಲ್ಲವನು ಚಿವುಟಿದ್ದು ।
ಅಂಥ ಸಮಯದಲಿ ದೇವರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರದು । ನಡೆದ ಸಂವಾದವನೋದಿರಿ ॥ 137

ಮಾಧವರಾಯರು ವಿನಯಸಂಪನ್ನರಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಕೋಪಗೊಂಡರು ತೋರಿಕೆಗೆ ।
ವಿನೋದದಿಂದೆಂದರು ಬಾಬಾರಿಗೆ । ಹೀಗೆ ತಾವು ಮಾಡುವದು ಸರಿಯೇ ॥ 138

ಇಂಥ ದೇವರು ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ । ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲ್ಲ ಚಿವುಟುವುದು ನೋವಾಗುವ ಹಾಗೆ ।
ನಾವೇನು ಆಳುಗಳೇ ನಿಮಗೆ । ಸಲುಗೆಯಿಂದಿದ್ದುದರ ಫಲವೇ ಇದು ॥ 139

ಆಗ ಬಾಬಾ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತುದು । "ಇಡೀ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತಲೆಮಾರಿನಲೆಂದೂ ।
ಇದೆಯೇ ನಾ ನಿನಗೆ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು । ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನು ನೆನೆಸಿಕೋ" ॥ 140

ಆಗ ನುಡಿದ ಮಾಧವರಾಯ । ನನಗೆ ಬೇಕು ಇಂಥ ದೇವ ।
ಹಸಿದಾಗೆಲ್ಲ ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಡುವಂಥವ । ತಿನ್ನಲು ಹೊಸತರದ್ದು ನಿತ್ಯವೂ ॥ 141

ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾನ । ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ವಿಮಾನ ।
ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿರಲಿ ಈ ಮನ । ಇದಿಷ್ಟನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆನಗೆ ॥ 142

ಆದಕೆ ಬಾಬಾ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದು । ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಆದಕೆಂದು ।
ನಿಮಗೆ ಉಣಿಸತೊಡಗಿದ್ದು । ನಿಮ್ಮ ಲೋಭ ನನಗುಂಟಾಯಿತು ॥ 143

ಇಷ್ಟಾಗುವಾಗ ಕಟಾಂಜನದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಕುಳಿತರು ನಿಜಾಸನದಲ್ಲಿ ।
ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಅದಕಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳಲ್ಲಿ । ಮಾಧವರಾಯ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ॥ 144

ಗುರುತು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದಳು । ಬೇಗ ಬೇಗ ಮೆಟ್ಟಲೇರಿದಳು ।
ಬಾಬಾರ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಳು । ವಿನಯದಿಂದ ನಮ್ರಳಾಗಿ ॥ 145

ಕೂಡಲೇ ಚರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟಳು ಶ್ರೀ ಫಲ । ಬಳಿಕ ನಮಿಸಿದಳು ಬಾಬಾರ ಪದ ಕಮಲ ।
ಬಾಬಾ ನಿಜಹಸ್ತದಿಂದ ಆ ಫಲ । ಕಟಾಂಜನದ ಮೇಲೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿದರು ॥ 146

ಎಂದರು ಶ್ಯಾಮಾ ಇದ ಏನು ಅನ್ನುವದು । ಕಾಯಿಯು ಬಹಳ ಗುಡುಗುಡು ಮಾಡುವದು ।
ಶಾಮಾ ಅದೇ ಅವಕಾಶ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರಿಗೇನೆಂದನು ಕೇಳಿ ॥ 147

ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಎನ್ನುವಳು ಮನದೊಳಗೆ । ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲೂ ಗುಡುಗುಡು ಆಗಲಿ ಹೀಗೆ ।
ಮನವಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಅಖಂಡ ಚರಣದೊಳಗೆ । ಅವಳ ಒಗಟು ಬಿಚ್ಚಲಿ ॥ 148

ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವಳತ್ತ ನೋಡಿ । ಈ ಕಾಯಿಯ ಅವಳುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡಿ ।
ಮತ್ತೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ । ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ನಿನಗೆಂದು ॥ 149

ಆಗ ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆಂದುದು । "ಕಾಯಿಯಿಂದೇನು ಮಕ್ಕಳಾಗುವದು ।
ಎಂಥ ಹುಚ್ಚು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದು । ಜನ ಮರುಳಾಗಿರುವರೇನು" ॥ 150

ಶಾಮನೆಂದ ಗೊತ್ತಿರುವದು । ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಕೌತುಕವಿದು ।
ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹಿಂಡೇ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವದು । ಅಂಥ ಅಮೂಲ್ಯ ನುಡಿ ನಿನ್ನದು ॥ 151

ಆದರೂ ಈಗ ನಿನಗೆ ಬಂದಿದೆ ಭೇದ । ಕೊಡದಾಗಿರುವೆ ನಿಜವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದ ।
ಸುಮ್ಮನೇ ಮಾಡುವೆ ವಾದ ವಿವಾದ । ಇರಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡು ಕಾಯಿಪ್ರಸಾದ ॥ 152

'ಕಾಯಿ ಒಡೆಯೆಂದು' ಬಾಬಾ ಎನ್ನುವದು । ಉಡಿಯಲಿ ಹಾಕೆಂದು ಶಾಮ ಎನ್ನುವದು ।
ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡೆದು । ಬಾಬಾ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು ॥ 153

"ಆಗುವದು ಹೋಗು ಮಗ" ಬಾಬಾ ಎನಲು । ಶಾಮಾ ಎಂದು ಎಂಬುದನು ಹೇಳು ।
"ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನಲು" । ತಟ್ಟನೇ ಕಾಯಿ ಒಡೆದನು ॥ 154

ಅರ್ಧವನು ತಾವಿಬ್ಬರೂ ತಿಂದರು । ಉಳಿದರ್ಧವನು ಆವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ।
ಮಾಧವರಾಯ ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆಂದರು । ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿ ॥ 155

ಅಮ್ಮಾ ಇಂದಿನಿಂದ ನಿಮಗೆ । ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳು ತುಂಬುವದರೊಳಗೆ ।
ನಿಮ್ಮುದರದಿ ಮಗು ಜನಿಸದಿದ್ದಾಗ್ಯೆ । ನಾನೇನು ಮಾಡುವೆನದ ಕೇಳು ॥ 156

ಹೀಗೇಯೇ ಕಾಯಿಯ ಇವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೊಡೆಯುವೆ । ಈ ದೇವರನು ಮಶೀದಿಯಿಂದಾಚೆ ಓಡಿಸುವೆ ।
ನಾನಿದನು ಮಾಡದೇ ಇರುವೆ । ನಾದರೆ ಮಾಧವ ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲ ॥ 157

ಇಂಥ ದೇವರ ಈ ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ । ಇರಗೊಡಲಾರೆ ಖಚಿತವಾಗೇ ।
ಇದರ ಪ್ರಚೀತಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದೊಳಗೆ । ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಸತ್ಯವೆಂಬುದ ತಿಳಿ ॥158

ಹೀಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಸಿಗಲು । ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಮನದಲಿ ಸುಖಿಸಿದಳು ।
ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮನ ಮಾಡಿದಳು । ಸ್ವಸ್ಥಮನದಿಂದ ಸ್ವಗೃಹಕೆ ತೆರಳಿದಳು ॥ 159

ನೋಡಿ ಶಾಮಾನ ಹೆಸರನು । ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಭಕ್ತನ ಮನೋಗತವನು ।
ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮರಜ್ಜು ನಿಯಂತ್ರಿತನು । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಅಸಮಧಾನಗೊಳಲಿಲ್ಲ ॥ 160

ಭಕ್ತವಚನ ಸತ್ಯಗೊಳಿಸಲು । ಪ್ರಣಿತಪಾಲ ಕರುಣಾಘನನಿರಲು ।
ಭಕ್ತಾಶ್ವಾಸನವನು ಸಾಯಿ ದಯಾಳು । ಮಮತೆಯಿಂದ ಪೂರೈಸುತ ॥ 161

ಶಾಮ ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಭಕ್ತ । ಮುದ್ದು ತಿಳಿಯದು ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ।
ಸಂತರು ಭಕ್ತ ಸಂಕಲ್ಪವ ಪೂರೈಸುತ । ಇದೇ ನಿಜವ್ರತ ಅವರದು ॥ 162

ಇರಲಿ ಹೀಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳು । ಕೃತ ನಿರ್ಧಾರವ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ।
ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಾಗಲು । ಗರ್ಭದಲಿ ಸಂತಾನ ಮೂಡಿತು ॥ 163

ಸುದೈವದಿಂದ ಪುತ್ರವತೀಯಾಗೇ । ಐದು ತಿಂಗಳ ಮಗುವನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ।
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಶಿರಡಿಗೆ । ಪತಿಯೊಡಗೂಡಿ ದರ್ಶನಕೆ ॥ 164

ಪತಿಯಾದರೂ ಆನಂದದಿಂದ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಚರಣಕ್ಕೊಂದಿಸಿದ ।
ಚರಣದಲಿ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ । ತನ್ನ ಮನದಿಂದ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ॥ 165

ಬಾಬಾರ ಕುದುರೆ ಶಾಮಕರ್ಣ । ಅದರ ಸದ್ಯದ ವಸತಿ ಸ್ಥಾನ ।
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರದರ ಗೋಡೆಗಳನ । ಇದೇ ಹಣವನು ವ್ಯಯಿಸಿ ॥ 166

ಆದಕೇ ಇಂಥ ಸಾಯಿಯ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು । ಆವನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಅವನ ಚಿಂತನೆಗೈಯ್ಯಬೇಕು ।
ಮನಬಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕೂ । ಹೇಮಾಡನ ನಿಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಾನವಿದು ॥ 167

ತನ್ನ ನಾಭಿಯಲೇ ಕಸ್ತೂರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು । ಏತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವದು ।
ಅಖಂಡ ಸಾಯಿ ಚರಣದಲೇ ಇದ್ದು । ಹೇಮಾಡ ಸುಖವಾಗಿರುವನು ॥ 168

ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ಮಧುರ ಇದಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ । ಬಾಬಾರನು ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತರು ಹೇಗೆ ।
ಮಶೀದಿಯಿಂದ ಚಾವಡಿಯವರೆಗೆ । ಮೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತಿದ್ದರು ॥ 169

ಅಂತೆಯೇ ಬಾಬಾರ ಹಂಡಿಯ ಕಥೆ । ಪ್ರಸಾದದಾನದ ವಿನೋದ ವಾರ್ತೆ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗುವುದು ಉಲ್ಲಾಸತೆ । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ಕೇಳಿದಾಗ ॥ 170

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಸಾಯಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತಾಃ ತದಾಶೀರ್ವಚನಸಾಫಲ್ಯನಾ
ಮ । ಷಟ್‌ತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥